

Sygn. akt VI Ka 87/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Urszula Kołodziej

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Bolesławcu U. G.

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2017 r.

sprawy:

- **A. G.** ur. (...) w B.

c. L., D. z d. T.

- **D. R.** ur. (...) w B.

s. E., D. z d. S.

oskarżonych z art. 279 § 1 kk, art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. akt II K 895/00

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec A. G. i D. R.,

II. zwalnia oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie

odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 87/17

UZASADNIENIE

A. G. oskarżona została o to że:

1. w dniu 29 lipca 2015 r. w B. przy ul. (...) po uprzednim rozcięciu przez D. R. nożycami do cięcia drutu kłódki zabezpieczającej zamknięty stojak na butle gazowe dokonała wspólnie i w porozumieniu z wymienionym współsprawcą zaboru celem przywłaszczenia 7 pustych oraz 5 pełnych butli gazowych o wadze 11 kg każda powodując tym straty w kwocie 850 zł. na szkodę firmy (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2. w okresie od 17 do 27 lipca 2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z D. R. działając ze z góry powziętym zamiarem w warunkach przestępstwa ciągłego dokonała nie mniej niż dziewięciokrotnie zaboru celem

przywłaszczenia palet transportowych w ilości nie mniejszej niż 80 sztuk powodując tym straty w kwocie nie mniejszej niż 2.080 zł. na szkodę PPHU (...) z siedzibą w B.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k.

D. R. oskarżony została o to że:

1.w dniu 29 lipca 2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. po uprzednim rozcięciu nożycami do cięcia drutu kłódki zabezpieczającej zamknięty stojak na butle gazowe dokonała wspólnie i w porozumieniu z wymienionym współsprawcą zaboru celem przywłaszczenia 7 pustych oraz 5 pełnych butli gazowych o wadze 11 kg każda powodując tym straty w kwocie 850 zł. na szkodę firmy (...)

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2. w okresie od 17 do 27 lipca 2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. G. działając ze z góry powziętym zamiarem w warunkach przestępstwa ciągłego dokonał nie mniej niż dziewięciokrotnie zaboru celem przywłaszczenia palet transportowych w ilości nie mniejszej niż 80 sztuk powodując tym straty w kwocie nie mniejszej niż 2.080 zł. na szkodę PPHU (...) z siedzibą w B.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie II K 895/15:

I.uznał oskarżoną A. G. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności;

II.uznał oskarżoną A. G. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III.na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone oskarżonej A. G. kary pozbawienia wolności i wymierzył jej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

IV. uznał oskarżonego D. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art.279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

V.uznał oskarżonego D. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu D. R. kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych A. G. i D. R. kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł solidarnie wobec oskarżonych A. G. i D. R. obowiązek naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego PPHU (...) z siedzibą w B. kwot po 364 złote;

IX. na podstawie art. 72 § 1 pkt 7 k.k. zobowiązał oskarżonych A. G. i D. R. do powstrzymywania się od przebywania na terenie PPHU (...) przy ul. (...) w B. oraz na terenie firmy (...) przy ul. (...) w B. w okresie próby;

X. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci nożyc i piłki do cięcia metalu, kłódki i kluczy wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych;

XI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych A. G. i D. R. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 70 zł. i wymierzył każdemu z nich opłatę w kwocie 180 złotych.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżyciel posiłkowy – właściciel firmy PPHU (...) z siedzibą w B. J. S.. W apelacji stwierdził że zaskarża wyrok w pkt. I do V i VII zarzucając rażąco łagodność orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności a także błędne ustalenia co do ilości palet transportowych skradzionych przez oskarżonych i w tym kontekście nieprzesłuchanie w charakterze świadka D. P. co uniemożliwiło dotarcie do świadka D. G. (1) którego D. P. wymienił w swoich zeznaniach jako osobę będącą na skupie palet do 24.07.2015 r. Apelujący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie okazała się zasadna.

W pierwszej kolejności wskazać należy że zgodnie z art. 425 § 3 k.p.k. apelujący może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia lub ustalenia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom, a więc musi mieć interes prawny w zaskarżeniu rozstrzygnięcia czyli tzw. gravamen. Skarżący oskarżyciel posiłkowy ma go co do sprawstwa i winy oskarżonych i wymierzonych im kar odnośnie kradzieży popełnionej na jego szkodę (pkt. II i V części dyspozytywnej wyroku), wymiaru kary łącznej (pkt. III, VI i VII), obowiązku naprawienia szkody (pkt. VIII) i zobowiązania z art.72 § 1 pkt 7 k.p.k. (pkt. IX). Z treści apelacji wynika natomiast że nie dotyczyła ona pkt. VIII i IX części dyspozytywnej.

Najdalej idącym zarzutem wydaje się być nieprzesłuchanie bezpośrednio przed sądem świadka D. P., w konsekwencji nieustalenie miejsca pobytu D. G. (1) którego przesłuchanie zdaniem skarżącego pozwoliłoby na dokładne ustalenie ile sztuk palet transportowych ukradli oskarżeni. Zarzut ten nie został uwzględniony przez Sąd Okręgowy. Dowód z zeznań D. P. został przeprowadzony na rozprawie głównej poprzez odczytanie zeznań tego świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym, taki wniosek złożył bowiem prokurator w niniejszym kontradiktoryjnym postępowaniu (k.251). Świadek ten nie przebywa w miejscu zamieszkania, nieskuteczna okazała się podjęta próba jego zatrzymania i doprowadzenia na rozprawę przez policję (k.233 odwrót, k. 250), z jego zeznań wynika przy tym że D. G. (2) mieszka w L. nie zna jednak jego dokładnego adresu (k.248 odwrót). Alternatywą dla poprzestania na odczytaniu zeznań D. P. złożonych w postępowaniu przygotowawczym było zwieszenie postępowania w oczekiwaniu aż jego miejsce pobytu zostanie ustalone, co w sposób istotny przedłużyłoby postępowanie i jak się wydaje nie byłoby korzystne dla pokrzywdzonych. Z tych też powodów wniosek dowodowy o przesłuchanie tego świadka złożony przez oskarżyciela posiłkowego na rozprawie odwoławczej nie został uwzględniony.

Ustalenia Sądu I instancji co do ilości i wartości palet skradzionych przez oskarżonych na szkodę oskarżyciela posiłkowego w istniejącym stanie materiału dowodowego są prawidłowe. Sąd I instancji szczegółowo rozważył tą kwestię w pisemnym uzasadnieniu wyroku (str. 4 – 5 uzasadnienia, k.268 odwrót – 269 akt). Ustalenie iż oskarżeni zabrali w celu przywłaszczenia „nie mniej niż 80 sztuk” palet (a nie „nie więcej” jak napisano w apelacji) oznacza, że wskazana została najmniejsza ustalona ilość skradzionego mienia, co nie wyklucza że oskarżeni mogli zabrać jego większą ilość. Lakoniczna argumentacja skarżącego podważająca te ustalenia powołana w apelacji nie jest przekonująca.

Nie zasługiwał na uwzględnienie także zarzut skarżącego dotyczący rażącej niewspółmierności wymierzonych oskarżonym kar. Za czyn popełniony na szkodę oskarżyciela posiłkowego Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonym kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności które weszły w skład kar łącznych po 1 roku pozbawienia wolności i zdaniem Sądu Okręgowego kary w tej wysokości nie są rażąco łagodne. Kary te zostały warunkowo zawieszony na 2 – letni okres próby, co także nie jest rozstrzygnięciem rażąco łagodnym. Oskarżona A. G. nie była dotychczas karana przez sąd (k.86), oskarżony D. R. był karany za przestępstwa popełnione jednak przed wydaniem wyroku skazującego w niniejszej sprawie i na kary wolnościowe (k.238 – 245). Podkreślić należy że oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i nie utrudniali toczącego się postępowania.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych A. G. i D. R..

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. uznając że przemawiają za tym względy słuszności Sąd Okręgowy zwolnił oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.